The Year of Three

Ferdinando Frega

GILLETTE: ANNUS TRIUM — ACTUS 4

Illo mane Martio adhuc prima luce erat cum quidam tintinnabulum ianuae pulsavit.

Omnes statim rogare coeperunt quis esse posset. Filia mea Giorgia subrisit et, summa cum fiducia, nuntiavit:
«Tandem. Venerunt ut te comprehenderent.»

Ut evenit, tabellarius tantum erat.

Pridie vesperi telegramma reddere oblitus erat. Veritus ne error munus ei constaret, prima luce emendare statuit. Ei hora, ut videtur, res minima erat.

Uxor mea telegramma curiositate aperuit. Sic scriptum erat:
«Illustrissima Domina eiusque maritus invitantur ut eventui intersint qui die 30 Maii in Aula Archontum Rhegii Calabriae habebitur, cui titulus: Gemini Anno 1993 Nati.
Rogantur ut secretariam intra tres dies ab hoc telegrammate accepto adeant ad praesentiam confirmandam. Nulla impensa facienda erit.»

Inter nos aspeximus.
Triginta tres anni transierant. Talia eventa non saepe accidunt. Curiosi eramus.

Uxor mea statim expeditionem monitorum suorum incepit.
Bene te gere.
Nihil temere facias.
Tranquillus et lucidus mane.
Quidquid nobis dederint accipe.
Deinde quiete domum redi.
Subridebat dum haec dicebat.

Optime sciebat lupum monere quomodo se inter oves gerat plerumque operam perdere esse.
Ahahahae.

Dies eventus tandem advenit.
Aula frequens erat. Neminem agnovimus. Ego certe neminem.
Tempus omnium vultus mutaverat.
Mirum in modum, fere nemo liberos suos adduxerat.

Programma ab oratrice incepit, obstetrice quae illis annis in valetudinario laboraverat.
Meminit annum 1993 extraordinarium fuisse.
Quinquaginta quattuor partus geminorum fuerant.
Ex his, quinquaginta unus puellae erant.
Tres tantum pueri.

Postea director valetudinarii in suggestum ascendit et tres coniuges qui geminos mares genuerant prodire invitavit.
Cum cognomen meum audivi, uxor mea tacite signum crucis fecit.
Nova res incipiebat.
Sciebat me locuturum esse.
Nesciebat tantum quid dicturus essem.

Primi coniuges rogati sunt quid putarent partum geminorum effecisse. Maritus alacriter respondit cibum bonum et magnam passionem fortasse partes decretorias egisse.
Auditores riserunt et plauserunt.

Secundi coniuges eandem quaestionem acceperunt.
Hac vice uxor respondit, suggerens curationem hormonalem provectam exitum fortasse aliquo modo affecisse.

Deinde nostra vice.
Uxor mea microphonum celeriter occupavit priusquam ego possem.
Explicavit partus geminorum per historiam familiae meae currere: me, patrem

meum, et ante eum avum meum.
Sua sententia, praevidendum erat.
Fere naturale.
Omnia tuto procedebant.

Tum errorem funestum temptavit.
Microphonum mihi tradere conata est.
Intercepi.
Haec occasio semel in vita erat.
Eam perdere non poteram.

Explicavi me illis annis apud Gillette in mercatura magnaria laboravisse.
Scilicet, dixi, partus geminorum facile explicari.
Idem principium erat ac promotionum nostrarum:
duo sume, unum solve.
Aula risu displosa est.

Plausu incitatus perrexi.
«Annus gravis fuit, 1993. Annus numquam obliviscendus. Sed etiam notare velim me numquam antea fortunam habuisse ullam ex dominabus hic praesentibus conveniendi.»

Dominae subriserunt.
Mariti minus subriserunt.
Aequilibrium universo restitutum est.

Tandem eventus finem habuit, et ad exitum contendimus.
Dum exibamus, complures dominae me retinuerunt.
«Domine Gillettenarrative», clamaverunt.

Et illo momento aliquid intellexi.
Anni transeunt.
Vultus mutantur.
Memoriae evanescunt.
Sed fabulae celerius quam homines iter faciunt.

Adveneram ut Ferdinando.

Nescio quomodo, fabulae meae ante me advenerant.

Ferdinando